

viure als pirineus

Viure als Pirineus, 23/01/23

El Parc Natural del Cadí-Moixeró, l'únic indret del Pirineu on creix la *Thalictrum foetidum*

El Parc ha realitzat un estudi per comptabilitzar i localitzar les plantes existents que servirà per avançar en la seva protecció i conservació

photo_camera Exemplar de la *Thalictrum foetidum* / Pere Aymerich

El **Parc Natural del Cadí-Moixeró** ha fet un estudi sobre la situació de la *Thalictrum foetidum*, una planta que es troba en situació de perill i que per ara només s'ha localitzat en indrets pròxims al Parc. La planta, que està previst que s'incorpori al **Catàleg de flora amenaçada de Catalunya** per incrementar la seva protecció, viu en prats molt rocosos, fissures de rocams i entre mates de ginebró. Actualment, aquest lloc és l'únic indret més a l'oest dels Alps on s'ha trobat aquesta rara planta.

L'estudi dut a terme pel Parc ha localitzat, en una única zona, al voltant de **2.000 individus que s'estenen per una superfície de 4,5 hectàrees**, tot i que més del 90% es concentra en menys de mitja hectàrea. L'indret no es troba dins dels límits estrictes del Parc, sinó en una zona limítrof. Per això, és important avançar en la seva protecció i garantir-ne la conservació.

La *Thalictrum foetidum* és una herba de distribució que es podria qualificar com a “estèpica” i que es troba sobretot a les zones de clima continental de l'Àsia i de l'est d'Europa; a l'oest del continent només apareix en algunes zones de muntanya amb climes similars. Aquesta distribució general recorda força la que té una de les espècies més emblemàtiques del Parc Natural, *Dracocephalum austriacum*, una planta que al Pirineu només es troba en dos o tres punts d'aquest espai natural i que és una de les poques espècies de la flora de Catalunya que té una protecció legal d'abast europeu.

Un descobriment curiós

La *Thalictrum foetidum* va ser descoberta al Pirineu l'any 1993, quan un grup de botànics va recollir la planta durant una expedició ordinària al massís de la Tosa d'Alp per recollir plantes típiques d'aquesta zona per conservar-les en diversos herbaris. La planta no va ser identificada i es va conservar a l'herbari del Reial Jardí Botànic de Madrid fins que l'any 2000 un botànic alemany que realitzava una tesi doctoral la va identificar.

Amb aquest descobriment es va poder confirmar que la planta també existia al Pirineu, però com que al seu dia no s'havia anotat amb precisió el lloc concret on s'havia recollit, fins al 2017 no es va retrobar la planta. Ho va fer, precisament, un dels botànics que havia participat en l'expedició del 1993, que va refer el recorregut que s'havia fet aleshores i es va orientar per les poques indicacions d'altitud i àrea que es tenien.

En un primer supòsit es calculava que hi havia unes quantes desenes d'individus, però se'n desconeixia la quantitat real. Per això, aquest estiu es va impulsar un estudi per conèixer amb precisió la situació d'aquesta rara planta, de la qual s'han trobat uns 2.000 exemplars, la major part dels quals han florit aquest any passat.